

ค่านิยมทางเพศกับปริมาณการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น ของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร

SEX ORIENTATION VALUES AND JAPANESE COMIC BOOKS READING VOLUME OF TEENAGE
IN BANGKOK

สุวรีย์ ชิตะปรีชา

อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

E-mail : suwaree.ch@spu.ac.th

บทคัดย่อ

ในการศึกษาเรื่อง "ค่านิยมทางเพศกับปริมาณการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร" เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 363 ตัวอย่าง ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร ปริมาณการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น ค่านิยมทางเพศ และปริมาณการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่ต่างกันมีผลต่อค่านิยมทางเพศ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างชอบอ่านการ์ตูนญี่ปุ่น มีปริมาณมาก คิดเป็น (ร้อยละ 92.8) และไม่ชอบอ่านการ์ตูนญี่ปุ่น คิดเป็น (ร้อยละ 7.2) และมีความมีความถี่ในการอ่านหนังสือการ์ตูนทุกวัน มากที่สุด คิดเป็น (ร้อยละ 30.0) มีจำนวนชั่วโมงในการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นวันละ 1-2 ชั่วโมงมากที่สุด (ร้อยละ 46.6) และอ่านจำนวน 1-2 เล่ม มากที่สุด คิดเป็น (ร้อยละ 47.1) กลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาในการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่น 3-4 ปี มากที่สุด คิดเป็น (ร้อยละ 33.2) ปริมาณการอ่านของกลุ่มตัวอย่างมีผลต่อค่านิยมทางเพศในทิศทางที่สังคมไม่ต้องการในระดับเห็นด้วย จำนวน 9 ด้าน โดยภาพรวมด้านที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การโอบกอดจับมือถือแขนเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่กระทำได้ รongลงมา ได้แก่ การมีแฟนหรือก็เป็นสิ่งที่ใคร ๆ ก็ทำกัน การแต่งกายที่เปิดเผยรัดรูปเห็นส่วนสัดส่วนของร่างกายเป็นแฟชั่น การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักทำได้ถ้ารู้จักป้องกัน การนั่งคุยสองต่อสองในที่ลับตาไม่ใช่เรื่องที่คนอื่นมาตำหนิ การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานเป็นเรื่องส่วนตัวของคนรักกัน การกอดจูบกับคนที่เรารักไม่ใช่เรื่องเสียหาย การนัดเที่ยวกลางคืนเป็นสิ่งที่หนุ่มสาวทำได้ถ้าต้องการ การรักนวลสงวนตัวเป็นเรื่องลำสมัยสำหรับยุคนี้ และระดับไม่เห็นด้วย ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักมากกว่า 1 คน เป็นเหตุผลส่วนตัว ตามลำดับ

ในด้านการทดสอบ สมมติฐานพบว่า ความคิดเห็นต่อค่านิยมทางเพศที่แตกต่างกัน ของวัยรุ่นที่มีความบ่อยในการอ่าน 2-4 วันและนาน ๆ ครั้ง เปรียบเทียบ ความแตกต่างด้านจำนวนชั่วโมงในการอ่านกับค่านิยมทางเพศพบว่าอ่านน้อยกว่าวันละ 1 ชั่วโมงจะมีค่านิยมทางเพศแตกต่างกว่าอ่านวันละ 3-4 ชั่วโมงและ 4-5 ชั่วโมงและอ่านวันละ 1-2 ชั่วโมงมีค่านิยมทางเพศแตกต่างกว่าอ่านวันละ 4-5 ชั่วโมง อย่างมีนัยสำคัญที่สถิติ.05 และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างปริมาณการอ่านกับค่านิยมทางเพศพบว่าปริมาณในการอ่าน 3-4 เล่ม จะมีความคิดเห็น ต่อค่านิยมทางเพศแตกต่างกว่าปริมาณในการอ่าน 1-2 เล่ม 5-6 เล่ม และ 7 เล่มขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญที่สถิติ .05

คำสำคัญ : ค่านิยมทางเพศ การ์ตูนญี่ปุ่น

ABSTRACT

The purpose of this study: "Sex orientation values and Japanese comic books reading volume of teenagers in Bangkok", which was a research of 363 teenagers in Bangkok was to explore the volume and attitude towards Japanese cartoon books, and sex orientation values of teenagers in Bangkok. Reading the attitude towards Japanese comic books reading, most of the teenagers surveyed used to read such books. The overall sexual value was in "agree" level. The difference between the frequency of reading and sexual value was compared, and was found that the sexual value of the teenagers who read comic books everyday were different from the sexual value of those who read 2-4 days or seldom. The comparison between reading hour difference and sex orientation values suggested that for those who read fewer than 1 hour per day would have different sex orientation values from those who read 3-4 and 4-5 hours per day, and for those who read 1-2 hours per day would have different sex orientation values in a statistically significant way from those who read 4-5 hours per day at .05 level. Moreover, the comparison of difference between reading volume and sex orientation values revealed that for those who read 3-4 books would have different sex orientation values in a statistically significantly from teenagers who read 1-2, 5-6, and 7 books or more per day at .05 level.

KEYWORDS : Sex orientation value, Japanese comic

บทนำ

จากสภาพแวดล้อมในปัจจุบันที่มีหนังสือการ์ตูนที่แปลจากภาษาญี่ปุ่นเป็นที่นิยมอ่านแพร่หลายของเด็กและเยาวชนไทยพบว่า การ์ตูนญี่ปุ่น มีการสอดแทรกเรื่องเพศในการ์ตูนแทบทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเนื้อหา การพูด การแต่งกายรัศรูปด้วยเสื้อผ้าสั้นย้วยขึ้น การมีเพศสัมพันธ์ซึ่งการ์ตูนญี่ปุ่นจะไปปลูกเร้าความต้องการของเด็ก มีผลต่อพัฒนาการของเด็กและเยาวชน การ์ตูนญี่ปุ่นมีเนื้อหาด้านทำลายคุณธรรมที่ปรากฏมากที่สุด คือ การประทุษร้ายต่อชีวิต รองลงมาคือ ไม่มีสติ ไม่รู้จักยับยั้งชั่งใจ ประพฤติผิดในกามทำให้เด็กและเยาวชนเลียนแบบหรือเอาอย่าง แต่ถ้าเยาวชน ได้อ่านหนังสือการ์ตูนดี ๆ ที่ช่วย ปลูกฝังจริยธรรม เยาวชนได้เรียนรู้แบบอย่างที่ดีและข้อควรปฏิบัติ ศีลธรรม จรรยา มารยาท สละสลึงที่ดี ๆ ไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งยึดเป็นแนวปฏิบัติเมื่อเจริญวัยขึ้น

การ์ตูนญี่ปุ่นเขียนขึ้นโดยคนญี่ปุ่นเพื่อคนญี่ปุ่นแต่ละกลุ่มอ่าน มีการแบ่งกลุ่มผู้อ่าน เช่น เด็กเล็ก ผู้หญิง ผู้ชาย วัยรุ่น ผู้ใหญ่ ในขณะที่สำนักพิมพ์ไทย นำมาพิมพ์เผยแพร่โดยไม่แบ่งแยกเนื้อเรื่องที่เหมาะสมกับคนแต่ละกลุ่มประกอบกับพฤติกรรมใน

การอ่านการ์ตูนของเด็กไทย มีการอ่านบ่อย และอ่านปริมาณค่อนข้างมากและใช้เวลาทั้งหมดไปกับการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น โดยไม่มีโอกาสรับรู้เนื้อหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยเลย การอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเรื่องเพศแฝงอยู่ในรูปการแต่งกาย ลักษณะท่าทาง บทพูด และการมีเพศสัมพันธ์ จากการศึกษาของสุวรรณา สันคติประภา (2532: 109) พบว่า การอ่านการ์ตูนของเยาวชนไทยที่อ่านทุกวัน อ่านมากกว่าสัปดาห์ละเจ็ดเล่ม ติดต่อกันนานกว่า 5 ปี ตั้งแต่อายุไม่เกิน 7 ขวบซึ่งเป็นช่วงที่สมองกำลังพัฒนา มีผลต่อการเจริญเติบโตทางความคิด เด็กและเยาวชนเหล่านี้ได้รับเอาสาระ พฤติกรรม อารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด ทศนคติ วัฒนธรรมของญี่ปุ่นผ่านการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นไว้จนเติบโตเป็นผู้ใหญ่เกิดการเลียนแบบ และมีค่านิยมทางเพศที่ไม่เหมาะสมขัดต่อสังคมไทย และวัฒนธรรมไทย ค่านิยมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของวัยรุ่นในยุคปัจจุบัน จะเห็นได้จาก คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี (2548) ทำการศึกษาวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครผลการวิจัย พบว่า 10% มีเพศสัมพันธ์แล้ว เป็นเพศชาย 13% เพศหญิง 17% เริ่มมีเพศสัมพันธ์อายุน้อยที่สุด 11 ปี อายุเฉลี่ยเริ่มเพศสัมพันธ์อายุ

14 ปีครึ่ง และเปลี่ยนค่านิยมด้านความต้องการทางเพศไปใช้กับหญิงชายบริการมามีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนในชั้นเรียนโดย คำกล่าวที่ว่าให้รักกันवलสงวนตัว อย่าชิงสุกก่อนห่าม ให้อวดเบรียวไว้กินหวาน กลายเป็นประโยคเซ็กซี่ ของวัยรุ่น เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องธรรมดา ซึ่งวัยรุ่นที่เลียนแบบ รับค่านิยมทางเพศเหล่านี้จากอิทธิพลของการ์ตูนญี่ปุ่นที่เขาอ่านในวัยเด็ก และสื่อหลากหลายชนิดรวมทั้งหนังสือการ์ตูนลามก ฯลฯ เป็นแรงผลักดันชักจูงให้มีค่านิยมทางเพศที่ไม่เหมาะสมซึ่งสอดคล้องกับเว็บไซต์ ทรูชาตอทคอม (2548) ในประเด็น "มีเพศสัมพันธ์ ผิดไหม" มีวัยรุ่นร่วมโหวตจำนวน 372 ตัวอย่างพบว่า (ร้อยละ 36) โหวตว่าไม่ผิดถ้ารักกันจริงๆ รู้จักป้องกันและมีเพศสัมพันธ์อย่างถูกวิธี (ร้อยละ 8.60) ตอบว่าไม่ผิดเดี๋ยวนี้ใครๆ ก็ทำกันทั้งนั้น และสอดคล้องกับ สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข (2550) กล่าวว่าค่านิยมทางเพศซึ่งนำไปสู่ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นปัจจุบันมีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นเกิดปัญหาการตั้งครรภ์ ทำแท้ง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และปัจจัยทางสังคม พบว่าวัยรุ่นขาดการให้ความรู้เรื่องเพศที่ถูกต้อง ทำให้อยากรู้อยากลองจึงไปหาอ่านตามสื่อต่างๆ ซึ่งเป็นสื่อขาดคุณภาพทางวิชาการกลายเป็นการไปกระตุ้นอารมณ์ทางเพศซึ่งสอดคล้องกับ สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ (2548) ศึกษาวิจัยเรื่องค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยงในวันวาเลนไทน์ 14 ก.พ. 2548 กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนอายุ 15-24 ปี ในกรุงเทพมหานคร 1,513 ตัวอย่างพบว่าวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร อายุระหว่าง 15-24 ปี จำนวนมากคิดเป็น (ร้อยละ 40) หรือประมาณ 100,000 คนตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ในวันนั้น ประมาณ 3-4 แสนคน คิดเป็น (ร้อยละ 29.4) เคยมีเพศสัมพันธ์และ (ร้อยละ 22.7) ของกลุ่มวัยรุ่นที่เคยมีเพศสัมพันธ์ใช้เวลาสานสัมพันธ์ไม่เกิน 1 วันก็ตกลงปลงใจมีเพศสัมพันธ์ด้วยกันเป็นต้น ซึ่งนับเป็นวิกฤติเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นไทย

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องค่านิยมทางเพศกับปริมาณการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีต่อการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น
2. ปริมาณการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น

3. ศึกษาค่านิยมทางเพศ

4. เพื่อศึกษาปริมาณการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่ต่างกันมีผลต่อค่านิยมทางเพศ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับปริมาณการอ่านหนังสือการ์ตูนที่แตกต่างกัน
2. วัยรุ่นในกรุงเทพมหานครมีปริมาณการอ่านหนังสือการ์ตูนมาก
3. มีค่านิยมทางเพศในระดับเห็นด้วย
4. ปริมาณการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น มีความสัมพันธ์กับค่านิยมทางเพศ
5. ปริมาณการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่ต่างกัน มีผลต่อค่านิยมทางเพศที่ต่างกัน

ระเบียบวิธีวิจัย

ได้ดำเนินการวิจัยเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ศึกษาเป็นวัยรุ่น ที่ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกรมสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เลือกกลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนประเภท 3 ได้แก่ โรงเรียนมัธยมศึกษาหญิงล้วน โรงเรียนมัธยมศึกษาชายล้วน และโรงเรียนมัธยมแบบสหศึกษา ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 363 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิและทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพจากนั้นนำไปให้กลุ่มตัวอย่างกรอกแบบสอบถามเอง

ส่วนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างได้แก่ เพศ อายุ ชั้นเรียน อาชีพบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง เงินรายได้ประจำวัน

ส่วนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมอ่านหนังสือการ์ตูน ได้แก่ การเคยได้อ่านการ์ตูนญี่ปุ่น การอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นมากน้อยแค่ไหน อ่านสื่อใดมากที่สุด

ส่วนที่ 3 คำถามเกี่ยวกับปริมาณการอ่านหนังสือการ์ตูน

ญี่ปุ่นได้แก่ความบ่อยในการอ่าน การวัดค่าตัวแปรแบ่งออกเป็น 4 ระดับ ได้แก่ อ่านทุกวันค่าคะแนน 4 อ่าน 2-3 ครั้ง ค่าคะแนน 3 อ่าน 4-6 ครั้งค่าคะแนน 2 อ่านนานๆ ครั้งค่าคะแนน 1

ส่วนที่ 4 คำถามวัดค่านิยมทางเพศที่สังคมไม่พึงประสงค์ การวัดค่าตัวแปร แบ่งออกเป็น 4 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง ค่าคะแนน 4 เห็นด้วยค่าคะแนน 3 ไม่เห็นด้วยค่าคะแนน 2 ไม่เห็นด้วยเลยค่าคะแนน 1

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ใช้สถิติ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) ทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยจากสถิติแบบ T-Test และค่าเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างตั้งแต่ 3 กลุ่มขึ้นไปด้วยการวิเคราะห์การผันแปรทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่จากสถิติทดสอบแบบ LSD และทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติแบบ Chi-Square Test ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

4. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ใช้สถิติเชิงพรรณนาข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการพรรณนาข้อมูล ปัจจัยส่วนบุคคล การเปิดรับสื่อ เคยอ่านไม่เคยอ่าน รายการทีวีที่ชอบดู สื่ออื่นๆ ที่ชอบดู ทดสอบความแตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติแบบ T-Test กลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่มขึ้นไปด้วยการวิเคราะห์การผันแปรทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างรายคู่จากสถิติทดสอบแบบ LSD การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Chi-Square Test) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามทีละคู่โดยบอกทิศทางและปริมาณความสัมพันธ์โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการศึกษา

1. ข้อมูลส่วนบุคคล

กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง (ร้อยละ 51.0) และเพศชาย (ร้อยละ 49.0) มีอายุ 16 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 75.8) รองลงมา อายุ 17 ปี (ร้อยละ 23.6) และมีอายุ 18 ปี (ร้อยละ 0.6) ศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็น (ร้อยละ 56.7) มัธยมศึกษาปีที่ 4 (ร้อยละ 43.3) ผู้ปกครองของกลุ่มตัวอย่างมีอาชีพค้าขาย

ประกอบธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด (ร้อยละ 44.4) รองลงมาได้แก่ ลูกจ้างบริษัทเอกชน (ร้อยละ 17.6) อาชีพรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 9.8) และข้าราชการ (ร้อยละ 7.2) และมีพี่น้องในครอบครัวจำนวน 2 คน มากที่สุด (ร้อยละ 42.2) รองลงมา มีพี่น้อง 3 คน (ร้อยละ 23.1) และน้อยที่สุดมีพี่น้องมากกว่า 5 คน และส่วนใหญ่ได้เงินมาโรงเรียน 100 บาทมากที่สุด (ร้อยละ 28.1) รองลงมา ได้แก่ จำนวน 91-100 บาท (ร้อยละ 23.4) และน้อยที่สุดได้รับเงินไปโรงเรียนต่ำกว่า 30 บาท (ร้อยละ 3.6) และส่วนใหญ่ใช้เงินที่ได้ไปโรงเรียนเป็นค่าอาหารอันดับ 1 (ร้อยละ 88.2) ใช้เป็นค่าขนมอันดับ 2 (ร้อยละ 54.7) และใช้เป็นค่ารถอันดับ 3 คิดเป็น (ร้อยละ 58.5)

2. ทศนคติที่มีต่อการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่น

ทัศนคติที่มีต่อการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นของเยาวชนเคยอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นมีปริมาณมาก คิดเป็น (ร้อยละ 92.8) และไม่เคยอ่านการ์ตูนญี่ปุ่น คิดเป็น (ร้อยละ 7.2) เหตุผลที่ไม่อ่านเพราะไม่มีเวลาอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นมากที่สุด (ร้อยละ 65.4) รองลงมา ไม่ชอบอ่านการ์ตูนญี่ปุ่น (ร้อยละ 23.1) และอ่านหนังสือประเภทอื่นๆ มากกว่า (ร้อยละ 11.5)

การเปิดรับสื่อ มีระดับการเปิดรับสื่อในระดับปานกลาง โดยมีการเปิดรับสื่อในการดูโทรทัศน์ สูงสุดรองลงมา ฟังวิทยุ อ่านหนังสือพิมพ์ และน้อยที่สุด คือ ชมภาพยนตร์

การเปิดรับรายการโทรทัศน์ ในระดับสูงโดยมีการเปิดรับภาพยนตร์ฝรั่งสูงสุด รองลงมา คือ ภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น การใช้สื่อ การดูโทรทัศน์เป็นอันดับที่ 1 (ร้อยละ 51.1) ใช้สื่อในการดูภาพยนตร์เป็นอันดับที่ 2 (ร้อยละ 42.1) และใช้สื่อในการอ่านนิตยสารเป็นอันดับที่ 3 (ร้อยละ 63.8)

ประเภทหนังสือที่ชอบอ่าน โดยจัดเป็น 3 อันดับ อ่านหนังสือประเภทการ์ตูนญี่ปุ่น อันดับที่ 1 มากที่สุดคิดเป็น (ร้อยละ 48.8) อ่านหนังสือประเภทนิทานเป็นอันดับที่ 2 มากที่สุดคิดเป็น (ร้อยละ 47.8) และอ่านหนังสือประวัติศาสตร์มากที่สุด อันดับที่ 3 คิดเป็น (ร้อยละ 56.5)

หนังสือการ์ตูนที่ชอบอ่าน โดยจัดเป็น 3 อันดับ การ์ตูนญี่ปุ่นที่ชอบอ่านมากที่สุดเป็น อันดับที่ 1 คิดเป็น (ร้อยละ 44.7) ชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับที่ 2 หนังสือการ์ตูนไทย คิดเป็น (ร้อยละ 47.1) ชอบอ่านมากที่สุดเป็นอันดับที่ 3 หนังสือการ์ตูนฝรั่งคิดเป็น (ร้อยละ 63.2)

แนวหนังสือการ์ตูนที่ชอบอ่าน อ่านหนังสือการ์ตูนประเภทความรักชอบเป็นอันดับที่ 1 คิดเป็น (ร้อยละ 61.0) ชอบอ่านประเภทผีสยองขวัญประหลาด เป็นอันดับที่ 2 คิดเป็น (ร้อยละ 69.8) และชอบอ่านประเภทการแข่งขันกีฬาเป็นอันดับที่ 3 คิดเป็น (ร้อยละ 67.7)

ช่วงเวลาที่ย่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น อ่านช่วงเวลาตอนเย็นหรือตอนกลางคืน มากที่สุดคิดเป็น (ร้อยละ 38.0) รองลงมาเป็นช่วงหลังเลิกเรียนคิดเป็น (ร้อยละ 32.6) ขณะเดินทางคิดเป็น (ร้อยละ 12.2) และน้อยที่สุดคือช่วงเวลาก่อนเข้าเรียนคิดเป็น (ร้อยละ 1.8)

ความคิดเห็นต่อข้อดีของการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่น ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินมากที่สุดคิดเป็น (ร้อยละ 43.0) รองลงมา ได้รับความรู้และความบันเทิงคิดเป็น (ร้อยละ 28.8) ได้หัวข้อคุยกับเพื่อนฝูง (ร้อยละ 13.1) และได้รับรู้เรื่องเพศตรงข้าม (ร้อยละ 11.5)

ความคิดเห็นต่อข้อเสียของการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างมีความเห็นต่อข้อเสียของการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นว่า สิ้นเปลืองเงินทองโดยใช่เหตุ มากที่สุดคิดเป็น (ร้อยละ 26.3) รองลงมาสอดแทรกเรื่องเพศมากเกินไป (ร้อยละ 20.8) มีเนื้อหาไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย (ร้อยละ 12.2) ใช้ภาษาผิดสะกดผิด (ร้อยละ 11.7) และน้อยที่สุดด้านอื่นๆ เช่น เสียเวลาทำงาน เสียการเรียน

ปริมาณการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น

ตารางที่ 1 แสดงความถี่ในการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่น

ความถี่ในการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่น	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	101	30.0
5-7 วัน	61	18.1
2-4 วัน	75	22.3
นานๆ ครั้ง	100	29.6
รวม	337	100.0

จากตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างมีความบ่อยในการอ่านหนังสือการ์ตูนทุกวันมากที่สุดคิดเป็น (ร้อยละ 30.0)

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนชั่วโมงในการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่น

จำนวนชั่วโมงในการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่น	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ชั่วโมง	102	30.3
วันละ 1 - 2 ชั่วโมง	159	47.1
วันละ 3 - 4 ชั่วโมง	63	18.7
วันละ 4 - 5 ชั่วโมง	6	1.8
มากกว่า 5 ชั่วโมงขึ้นไป	7	2.1
รวม	337	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนชั่วโมงในการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นวันละ 1-2 ชั่วโมง มากที่สุด คิดเป็น (ร้อยละ 47.1) รองลงมา ได้แก่ น้อยกว่า 1 ชั่วโมง คิดเป็น (ร้อยละ 30.3)

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนเล่มที่อ่านการ์ตูนญี่ปุ่นภายใน 1 อาทิตย์

อ่านการ์ตูนญี่ปุ่นภายใน 1 อาทิตย์	จำนวน	ร้อยละ
1-2 เล่ม	157	46.6
3-4 เล่ม	97	28.8
5-6 เล่ม	36	10.7
7 เล่มขึ้นไป	47	13.9
รวม	337	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือการ์ตูนภายใน 1 อาทิตย์ จำนวน 1-2 เล่ม มากที่สุดคิดเป็น (ร้อยละ 46.6) รองลงมา ได้แก่ 3-4 เล่ม คิดเป็น (ร้อยละ 28.8)

ตารางที่ 4 แสดงระยะเวลาในการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่น

ระยะเวลาในการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่น	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1 ปี	41	12.2
1-2 ปี	60	17.8
3-4 ปี	112	33.2
5-6 ปี	64	19.0
มากกว่า 6 ปีขึ้นไป	60	17.8
รวม	337	100.0

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระยะเวลาในการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่น 3-4 ปี มากที่สุดคิดเป็น (ร้อยละ 33.2) รองลงมา ได้แก่ ระยะเวลา 5-6 ปี คิดเป็น (ร้อยละ 19.0)

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อค่านิยมทางเพศในทิศทางที่สังคมไม่ต้องการทั้ง 9 ด้าน โดยภาพรวมด้านที่ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การโอบกอดจับมือถือแขน เป็นสิทธิส่วนบุคคลที่กระทำได้ รองลงมา ได้แก่ การมีแฟนหรือกิ๊กเป็นสิ่งที่ใครๆ ก็ทำกัน การแต่งกายเปิดเผยรัดรูปเห็นส่วนลัดของร่างกายเป็นแฟชั่น การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักทำได้ ถ้ารู้จักป้องกัน การนั่งคุยสองต่อสองในที่ลับตาไม่ใช่เรื่องที่คนอื่นมาตำหนิ การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานเป็นเรื่องส่วนตัวของคนรักกัน การกอดจูบกับคนที่เรารักไม่ใช่เรื่องเสียหาย การนัดเที่ยวกลางคืนเป็นสิ่งที่หนุ่มสาวทำได้ถ้าต้องการ การรักษานวลสงวนตัวเป็นเรื่องล้าสมัยสำหรับยุคนี้ และระดับไม่เห็นด้วย ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักมากกว่า 1 คน เป็นเหตุผลส่วนตัว ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องค่านิยมทางเพศกับปริมาณการอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานครพบว่า

การที่เด็กวัยรุ่นอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นแล้ว มีค่านิยมทางเพศในทิศทางที่สังคมไม่ต้องการทั้ง 9 ด้าน โดยภาพรวม การที่วัยรุ่นมีค่านิยมทางเพศเช่นนี้ส่วนหนึ่งมาจากการอ่านการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศตัววัยรุ่นเอง ในด้านการเลือกที่จะเปิดรับสื่อที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งสอดคล้องกับ ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ Uses and Gratification Theory พิระ จิโรภรณ์ (2529) อ้างใน สุวรรณ สันคติประภา (2532) วัยรุ่นเป็นวัยที่อยากรู้อยากเห็นเรื่องเพศ ได้ใช้ประโยชน์และพึงพอใจต่อเนื้อหาเรื่องเพศในการ์ตูนญี่ปุ่นและสอดคล้องกับ ทฤษฎีกระบวนการเลือกสรรการรับรู้ (Selectivity Process) พิระ จิระภรณ์ (2529) ว่ามนุษย์เลือกเปิดรับ เลือกสนใจ เลือกตีความและเลือกจดจำในสิ่งที่ตนเองชอบและสนใจ ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ (2548) กล่าวว่าตามวัยของวัยรุ่นจะสนใจเรื่องเพศเมื่อวัยรุ่นดูแล้วก็จะกระตุ้นให้เกิดอารมณ์ทางเพศที่รุนแรงกว่าผู้ใหญ่ เพราะมีฮอร์โมนเพศไปกระตุ้นสมองส่วนกลางทำให้เกิดความต้องการมากขึ้น ธรรมชาติของเด็กวัยรุ่นอายุ 13-14 ปี จะมีอารมณ์ทางเพศสูง เพียงเห็นผู้หญิงแต่งตัวโป๊ก็จะ กระตุ้นอารมณ์เพศของผู้ชายวัยรุ่นได้ทันที ดังนั้นเด็กผู้หญิงควรเข้าใจและนำไปปฏิบัติในเรื่องของการแต่งกาย ทั้งนี้เป็นเพราะเด็กวัยรุ่นนี้ยังไม่รู้จักเรื่องเพศ

ตารางที่ 5 ความคิดเห็นต่อค่านิยมทางเพศในทิศทางที่สังคมไม่ต้องการ

ค่านิยมทางเพศ	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	SD.	แปลผล
1. การรักษานวลสงวนตัวเป็นเรื่องล้าสมัยไปแล้วสำหรับยุคนี้	2.25	0.99	เห็นด้วย
2. การแต่งกายที่เปิดเผยรัดรูปเห็นส่วนลัดของร่างกายเป็นแฟชั่น	2.52	0.88	เห็นด้วย
3. การโอบกอดจับมือถือแขนเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่กระทำได้	2.68	0.70	เห็นด้วย
4. การนั่งคุยสองต่อสองในที่ลับตาไม่ใช่เรื่องที่คนอื่นมาตำหนิ	2.35	0.77	เห็นด้วย
5. การนัดเที่ยวกลางคืนเป็นสิ่งที่หนุ่มสาวทำได้ถ้าต้องการ	2.27	0.86	เห็นด้วย
6. การมีแฟนหรือกิ๊กเป็นสิ่งที่ใครๆ ก็ทำกัน	2.66	0.71	เห็นด้วย
7. การกอดจูบกับคนที่เรารักไม่ใช่เรื่องเสียหาย	2.32	0.86	เห็นด้วย
8. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักทำได้ถ้ารู้จักป้องกัน	2.41	1.00	เห็นด้วย
9. การอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานเป็นเรื่องส่วนตัวของคนรักกัน	2.33	0.85	เห็นด้วย
10. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักมากกว่า 1 คน เป็นเหตุผลส่วนตัว	1.76	0.89	ไม่เห็นด้วย
ภาพรวม	2.36	0.85	เห็นด้วย

ซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัว ความใกล้ชิดเป็นเรื่องที่ต้องระมัดระวัง จากการสำรวจพบว่าการโอบกอดมีโอกาสเกิดเพศสัมพันธ์ได้ (ร้อยละ 20) การกอดจูบมีโอกาสเกิดเพศสัมพันธ์ได้ (ร้อยละ 60) การสัมผัสภายนอกมีโอกาสเกิดเพศสัมพันธ์ได้ (ร้อยละ 80) การสัมผัสภายในมีโอกาสเกิดเพศสัมพันธ์ได้ (ร้อยละ 99)

วารสาร วารสาร วารสาร วารสาร (2547) กล่าวว่าวัยรุ่นมีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายมีการเจริญเติบโตเกือบทุกส่วน สอริโมนมีการเปลี่ยนแปลงไปกระตุ้นการเจริญเติบโตภายนอก และภายใน หญิงมีเต้านม ประจำเดือนสัดส่วนของร่างกายเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว เช่น ลำตัว ออ สะโพก ต่อมเพศเริ่มทำงาน ทำให้เด็กผู้หญิงเริ่มมีประจำเดือนเป็นครั้งแรก ส่วนเด็กผู้ชายจะมีการหลั่งน้ำกามเป็นครั้งแรก การเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่ชัดเจน เด็กหญิง เสียงจะแหลมขึ้นชายเสียงห้าวมีหนวด การเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ สนใจตนเองและเพศตรงข้ามจะมีอารมณ์รุนแรง แสดงความรู้สึกเปิดเผยตรงไปตรงมาเกินไป มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย ความชอบหรือไม่ชอบรุนแรงมาก ไม่ยอมใครง่าย ๆ บางครั้งอาจเป็นคนโอบอ้อมอารี และบางครั้งก็เห็นแก่ตัว ชอบอยู่ตามลำพัง ไม่ต้องการให้ใครรบกวน ติดเพื่อนชอบอยู่เป็นกลุ่ม ไม่ชอบการบังคับ อยากรู้ อยากเห็น ต้องการพึ่งตนเองเชื่อมั่นในตนเอง อยากรับผิดชอบของตัวเอง ค้นหาตัวเอง ทางด้านสังคม วัยรุ่นเห็นความสำคัญ ของเพื่อนวัยเดียว เชื่อเพื่อนมาก และเชื่อพ่อแม่ น้อยลง ในการเล่นของวัยรุ่น อาจทำตัวอ่อนกว่าวัยเพราะในจิตใจ วัยรุ่นต้องการกลับเป็นเด็กอีก ไม่อยากเติบโต ไม่อยากเข้าสังคมใหม่ ความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่น กับพ่อแม่จะเปลี่ยนรูปแบบไป วัยรุ่นไม่ต้องการให้พ่อแม่บังคับ ควบคุมตนเองอย่างแต่ก่อน แต่ต้องการผู้ช่วยคิดช่วยแนะนำและอยากให้พ่อแม่เป็นเพื่อนที่ดีของตน วัยรุ่นต้องการความเป็นอิสระ ทำให้ผู้ใหญ่รู้สึกว่าดื้อไม่เชื่อฟัง เพื่อนและสื่อสิ่งพิมพ์เข้ามามีอิทธิพลอย่างมาก มักชอบเลียนแบบเขาอย่างพฤติกรรมที่ไม่ดี ทำตามค่านิยมเพื่อน และสื่อที่ตนรับรู้ ถ้าคบเพื่อนดีหรือเลือกรับรู้สื่อที่ดีจะมีกิจกรรมที่เหมาะสม การที่วัยรุ่นสนใจสังคม สนใจเรื่องเพศ เพราะการเปลี่ยนแปลงของอวัยวะสืบพันธุ์ ทำให้มีความกดดันทางเพศ มีความรู้สึกต่อเพศตรงข้าม ชอบเพื่อน ความประพฤติดังกล่าว ส่วนหนึ่งได้รับมาจากครอบครัว ดังนั้นครอบครัวควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการให้ความรู้เรื่องเพศอย่างเหมาะสม พ่อแม่ควรพูดคุย ให้ความรู้เรื่องเพศได้ ว่าการที่คนเรามีการเพศสัมพันธ์ได้ต่อ

เมื่อคนทั้งสองมีความรัก ความรับผิดชอบต่อเพศสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น จะต้องประพฤติปฏิบัติตนสอดคล้องอยู่ในกรอบของขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรมไทย ซึ่งบทความของนายแพทย์ ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ (2548) กล่าวว่าสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมที่รุนแรงขึ้นทุกวันๆ เกิดจากการพัฒนาสมองส่วนหน้าอันเป็นสมองส่วนควบคุมความคิดที่พัฒนาไม่สมบูรณ์ซึ่งสมองส่วนนี้จะพัฒนาสมบูรณ์เมื่ออายุ 20 ปี และสมองส่วนกลางเป็นส่วนควบคุมอารมณ์ สมองส่วนนี้จะโตเร็วในช่วงวัยรุ่น หากในช่วงนี้วัยรุ่นยังไม่รู้จัก ควบคุมสมองส่วนนี้ เขาก็จะพุ่งเป้าไปกับอิทธิพลของสื่อๆ เป็นตัวกระตุ้นความต้องการให้วัยรุ่นมีความต้องการมากขึ้น สำหรับ ปัญหาเพศสัมพันธ์ สมองส่วนกลางของวัยรุ่นยังไม่เต็มที่ การควบคุมอารมณ์จึงทำได้เท่าผู้ใหญ่ เมื่อมีสิ่งยั่วยุ่มากกระตุ้นให้เกิดความต้องการทางเพศ เด็กก็จะสนองพฤติกรรมนั้นได้ง่าย และเมื่อมี เพศสัมพันธ์ก็จะมีปัญหาต่างๆ ตามมาซึ่งสอดคล้องกับ ปราณีย์ รามสูตร (2528) กล่าวว่าชายจะโตช้ากว่าหญิง 2 ปี มีพัฒนาการทางสติปัญญา มักชอบเลียนแบบ สื่อมวลชนมีบทบาท และมีอิทธิพลต่อวัยรุ่น แสวงหาความแปลกใหม่ ชอบความท้าทาย ตื่นเต้น ชอบทดลอง ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ ต้องการการยอมรับจากสังคม เพื่อนร่วมกลุ่มและความดึงดูดใจจากเพศตรงข้าม พ่อแม่ ครอบครัวควรจะเป็นผู้ให้การอบรมสั่งสอนขัดเกลาให้ค่านิยม ที่ถูกต้อง

เสรี วงษ์มณฑา (2540: 157-159) ได้ให้แนวคิดที่ว่าพ่อแม่ ควรให้ค่านิยมพื้นฐาน ซึ่งได้แก่หลักศีลธรรมและศาสนา (Moral and Religious Principles) ตั้งแต่เขายังเป็นเด็กๆ ในการขัดเกลา ให้ทักษะระหว่างบุคคล (Interpersonal Skill) ในด้านการวางตัว การดูแลตนเอง มาตรฐานการแต่งกาย (Dress Grooming Standards) ได้แก่ ลักษณะท่าทาง การแต่งกายเหมาะสมกับกาลเทศะ ลักษณะกิริยาและการพูด (Manners and Motivation) มีการจูงใจการศึกษา (Educational Motivation) เพื่อสร้างความสนใจในการศึกษา อาชีพที่อยากจะเป็น จุดมุ่งหมายของอาชีพ (Occupation Goals) การอบรม ขัดเกลาเลี้ยงดูสั่งสอน ให้ความรักความอบอุ่นตั้งแต่ลูกลังอยู่ในวัยเด็ก ซึ่งถูกขัด ดิเลา เพื่อให้ทราบถึงการแนวปฏิบัติ การพัฒนาทางจริยธรรมให้องกาม ตั้งแต่เยาว์วัยก่อนเข้าสู่วัยรุ่น การเสริมแรงด้วยการทำผิดถูกลงโทษ ทำดีได้รับรางวัลเพื่อเป็นเกราะป้องกันเป็นภูมิคุ้มกันให้รักดี ถึงเวลาแล้วที่พ่อแม่ ครอบครัวควรให้ความรู้เรื่องเรื่องเพศอย่าง

เหมาะสมเข้าใจธรรมชาติของวัยรุ่น ความเห็นอกเห็นใจจากผู้ใหญ่ ถ้าครอบครัวอบอุ่นเข้าใจผิดพลังควรให้กำลังใจ ให้อภัยไม่ซ้ำเติม คอยขัดเกลาให้ค่านิยมถูกต้อง ให้ความบาทที่ถูกต้องกับลูกชาย ลูกหญิง ปัญหาวัยรุ่นก็จะผ่านไปด้วยดีเป็นภูมิคุ้มกันลูกหรือวัยรุ่น ได้มีบทบาทการแสดงออกเหมาะสมกับวัยตามสิ่งที่ตนชอบ วัยรุ่น เป็นวัยที่มีเวลาว่างมากเกินไปอาจนำไปสู่การมีกิจกรรมที่ไม่เหมาะสม ควรสนับสนุนให้วัยรุ่นได้เรียนรู้ มีเวทีได้แสดงออก การทำกิจกรรม อย่างสร้างสรรค์ในด้านการเรียน การเล่นกีฬา ดนตรี การท่องเที่ยว กิจกรรมต่างๆ ฯลฯ ให้เลือกตามความสามารถ ค้นหาตนเอง เมื่อค้นพบกิจกรรมที่ตนเองชอบและได้พัฒนาเป็นความสามารถ เฉพาะตน เป็นการใช้เวลาอย่างมีคุณค่าแล้วพัฒนาเป็นความ ภาคภูมิใจ แทนการไปอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นหรือสื่อต่างๆ ที่มี เนื้อเรื่องไม่เหมาะสม และกระบวนการขัดเกลาทางสังคมก็ควร เข้ามีบทบาทเพิ่มพื้นที่ให้วัยรุ่นได้ทำกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ ที่ไม่ขัด ต่อขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมไทย

ส่วนในด้านการเลือกสื่อพ่อแม่ควรเข้ามามีบทบาทใน การเลือกสื่อ ได้แก่ รายการโทรทัศน์ หนังสือ สิ่งพิมพ์ อินเทอร์เน็ต การ์ตูน และทุกสิ่งของเด็กสามารถรับรู้ เรียนรู้ได้ในโลกปัจจุบัน หากพ่อแม่ขาดการควบคุมดูแล ปล่อยให้ลูกรับรู้โดยอิสระ สื่อแทนที่จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของลูก อาจก่อให้เกิด ผลเสียตามมาได้ ในการเลือกสื่อ สิ่งที่สำคัญคือ ต้องเรียนรู้ที่จะอยู่ กับสื่อให้ได้ ทั้งลูกและพ่อแม่ เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่า สื่อที่ดีนั้น ย่อมทำให้ผู้รับเกิดความความรู้ที่ทันสมัย เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง ของโลกภายนอก การที่เราจะปิดหูปิดตาไม่รับรู้สื่อต่างๆ รวมทั้ง การเปลี่ยนแปลงทั้งหลายที่เกิดขึ้นเลยก็คงเป็นไปได้ แต่เรา สามารถเลือกที่จะรับได้ โดยพ่อแม่ในฐานะของผู้เลือกจะต้องรู้ ให้เท่าทันสื่อ สามารถเลือกสื่อที่เหมาะสมให้กับลูก ไม่ใช่การบังคับ ควบคุม ซึ่งเป็นการปิดโอกาสด้านความคิดและการเรียนรู้ของลูก อีกทั้งวิธีนี้อาจทำให้เกิดการต่อต้าน ยิ่งห้ามเหมือนยิ่งยุ ลูกๆ ในยุค ไฮเทคโนโลยีทุกวันนี้ พ่อแม่ควรใช้เวลาในการดูสื่อกับลูกให้ มากที่สุด อธิบายในสิ่งที่ดีที่เป็นประโยชน์จากสื่อ และเมื่อพิจารณา แล้วเห็นว่าสื่อบางอย่างไม่เกิดผลดีหรือไม่เหมาะสมกับลูกให้ดึงเขา ออกมา โดยการเบี่ยงเบนความสนใจหากิจกรรมอื่นที่สนุกสนาน และมีประโยชน์ให้ทำแทน จนลูกแทบจะไม่มีเวลาไปสนใจกับสื่อ ไร้สาระอื่นๆ พ่อแม่จะต้องใช้ตนเองให้เป็นประโยชน์ในการอบรม สั่งสอนลูกอย่างเต็มที่ แทนที่จะปล่อยให้ลูกไปเรียนรู้ตามลำพังกับสื่อ

ที่เราเองต่างก็ไม่แน่ใจว่าเกิดประโยชน์กับลูกจริงหรือไม่ เพราะ แหล่งความรู้ที่สำคัญอันดับแรกของลูกๆ ก็คือพ่อแม่ จึงควร สอนลูกตั้งแต่ที่ลูกยังรับรู้ว่าคุณแม่เป็นคนที่มีทุกอย่างในโลก โดยเฉพาอย่างยิ่ง ในช่วง 3 ขวบปีแรกของชีวิต เนื่องจาก เมื่อเด็กโตขึ้น เด็กเริ่มเรียนรู้ด้วยตัวเอง การสอนของคุณแม่อาจเป็น สิ่งที่น่าเบื่อ ไม่ดึงดูดใจเท่ากับสื่อที่ทันสมัย จะแข่งขันกันพัฒนา รูปแบบที่ทันสมัย น่าติดตาม และเมื่อถึงวัยที่ลูกควรจะได้เรียนรู้ จากสื่อบ้าง พ่อแม่จะต้องรู้จักถ่วงดุลทุกสิ่งที่เป็นประโยชน์จาก สื่อนำมาสอนลูก ที่สำคัญอย่าลืมเปิดโอกาสให้ลูกได้มีส่วนร่วม ในการเลือกสื่อสำหรับตัวเขาเองด้วย เมื่อลูกเติบโตขึ้น สังคมของ เขาเริ่ม ขยายออกไปจากบ้าน จากครอบครัว และพ่อแม่ เราจะ ควบคุมอย่างไร กับสื่อที่ลูกจะเจอที่โรงเรียนหรือในสถานที่ต่างๆ ที่หลุดพ้นจากสายตาแห่งความห่วงใยของคุณแม่ การสอนให้ ลูกมีความคิด และจิตใต้สำนึกที่ดี น่าที่จะเป็นคำตอบให้กับปัญหา นี้ได้ เด็กที่มีความคิดที่ดี ย่อมสามารถตัดสินใจ เลือกกับในสิ่งที่ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตัวเขาได้ แล้วการพัฒนาเด็กให้มีความคิด ทางด้านบวกมีจิตสำนึกที่ดี การเริ่มต้นที่ดีนั้นกระทำได้ตั้งแต่ ระยะเวลาตั้งครรภ์ เนื่องจากทารกในครรภ์สามารถรับรู้ความรู้สึกยินดี ความรัก ความอบอุ่นได้ผ่านทางความรู้สึกของแม่ การสัมผัส พุดคุยด้วยน้ำเสียงอันอบอุ่นคุ้นเคยผ่านทางหน้าท้องให้ลูกรับรู้ว่า ตัวเขาเป็นสิ่งสำคัญพิเศษสุดในชีวิตของคุณพ่อและแม่ จะส่งผลให้ ลูกเติบโตขึ้นด้วยความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและสังคม

เด็กและเยาวชนเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่ายิ่งต่อการ พัฒนาประเทศในอนาคต การที่เด็กจะเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มี คุณภาพนั้น จะต้องมีพัฒนาการที่สมบูรณ์พร้อมทั้งด้านร่างกาย จิตใจอารมณ์ สังคม และสติปัญญา จึงมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการ พัฒนาตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดาและต่อเนื่องจนถึงวัยรุ่น โดยเฉพาะพัฒนาการด้านสติปัญญาและอารมณ์ ซึ่งเป็นทักษะ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบันและอนาคตพัฒนาการที่ดี ของลูกเป็นสิ่งที่คุณแม่ปรารถนาให้เกิดกับลูก การมีสื่อที่สร้างเสริม พัฒนาการของเด็ก ทั้งภาพและเสียง และสีสันสวยงามในรูปแบบของ ซีดีรอม อินเทอร์เน็ต ฯลฯ ที่กระตุ้นพัฒนาการของเด็ก แต่ความ ทันสมัยหาใช่สิ่งที่จะทำให้เด็กเกิดจินตนาการ คิดเป็น ทำเป็น ได้เท่ากับการอ่านหนังสือ ซึ่งเป็นแหล่งความรู้ที่ไม่มีวันล้าสมัย รศ.ดร.เรณา พงษ์เรืองพันธุ์ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยบูรพา กล่าวว่า การส่งเสริมให้เยาวชนไทยเห็นถึง

คุณค่าของ "การอ่าน" ถือได้ว่าเป็นอาหารสมองที่ดีที่สุด และเป็น การส่งเสริมให้เด็กรักการอ่านแบบยั่งยืน แถมยังเป็นศาสตร์ ที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ สร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ เพื่อพัฒนาชาติ ซึ่งสอดคล้องกับ ดร.ถนอมวงศ์ ล้ำยอดมรรคผล อาจารย์ ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ให้ความเห็นว่า การอ่านหนังสือสามารถเสริมสร้างพัฒนาให้กับ เด็กทั้งทางด้านความฉลาดด้านอารมณ์ หรือ อีคิว (EQ) ด้าน บุคลิกภาพ รวมถึงพัฒนาการทางด้านสมองของเด็กให้เป็นคน ที่มีความรอบรู้ ซึ่งในอนาคตภาครัฐควรสนับสนุนการอ่าน โดยจัด โครงการประกวดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในทุกสถานศึกษาขึ้นทุกปี และขยายไปทั่วประเทศเพื่อให้โรงเรียนเป็นส่วนช่วยส่งเสริมให้เด็กรัก การอ่านเพิ่มขึ้น การอ่านหนังสือให้ลูกฟังทุกวันช่วยปลูกฝังนิสัย รักการอ่านและช่วยให้เด็กมีสมาธิในการฟังจนในที่สุดลูกก็อยาก อ่านด้วยตัวเอง ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีในเรื่องของการอ่าน ถึงแม้ จะมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยแค่ไหนก็ตาม เด็กจะไม่ทิ้งกิจกรรมการอ่าน อย่างแน่นอน

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณมหาวิทยาลัยศรีปทุมที่สนับสนุนทุนในการวิจัย ครั้งนี้

บรรณานุกรม

ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ. 2548. "ธรรมชาติวัยรุ่น." เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2550 จาก <http://www.thaimental.com>
 ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ. 2548. "วิธีดูแลลูกวัยรุ่น." เข้าถึงเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม 2548 จาก <http://www.dms.go.th>
 ปราณีย์ รามสูต. 2528. **จิตวิทยาการศึกษาในวัยรุ่นมีพัฒนาการ และการเจริญเติบโต**. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ:

บูรพาสาส์น.

พีระ จิระโสภณ. 2529. **ทฤษฎีสื่อสารมวลชน**. ในหลักและทฤษฎี สื่อสาร หน่วยที่ 11, 2: 634-636. กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

รามาริบัติ, โรงพยาบาล. 2548. "รายงานการวิจัยค่านิยมทางเพศ ของวัยรุ่นในยุคปัจจุบัน." เข้าถึงเมื่อวันที่ 2 เมษายน 2550 จาก <http://www.Thaimental.com>

วารภรณ์ ตระกูลสุชาติ. 2547. "การปรับตัวในวัยรุ่น." เข้าถึงเมื่อ วันที่ 5 มิถุนายน 2552 จาก

<http://www.Eu.lib.kmutt.ac.th>

สำนักวิจัยเอแบคโพลล์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ. 2548.

"งานวิจัยเรื่องค่านิยมทางเพศและพฤติกรรมเสี่ยง ในวันวาเลนไทน์ 14 กุมภาพันธ์ 2548." เข้าถึงเมื่อ 25 เมษายน 2550 จาก <http://www.ryt9.com>

สำนักพัฒนาสุขภาพจิต กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. 29 พฤศจิกายน 2547. "ปัญหาทางเพศในเด็กวัยรุ่น."

กรุงเทพธุรกิจ. 1.

เสรี วงษ์มณฑา. 2542. **วิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค**. กรุงเทพฯ: ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.

สุวรรณ สันติประภา. 2532. "การศึกษาพฤติกรรมการอ่าน และการเลือกอ่านหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นของเด็กไทยใน กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

หรรษาดอกคอม. 2548. **มีเพศสัมพันธ์ผิดไหม**. เข้าถึงเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2549 จาก

<http://www.hunsa.com> poll/vote

>> สุรีย ชิตะปรีชา

จบการศึกษาปริญญาโท นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการโฆษณา จากมหาวิทยาลัยศรีปทุม และปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ปัจจุบันทำงานในตำแหน่ง อาจารย์ประจำคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม